

Amb aquesta nova secció, fonts vol facilitar una finestra des de la qual els artistes argentonins (pintors, escultors, músics, escriptors, fotògrafs, ceramistes, etc.) puguin expressar les essències del seu

acte creador, les puguin compartir amb els lectors, que quedin registrades com un testimoni viu i directe i, en definitiva, històric, dels batecs creadors en els temps que ens ha tocat viure.

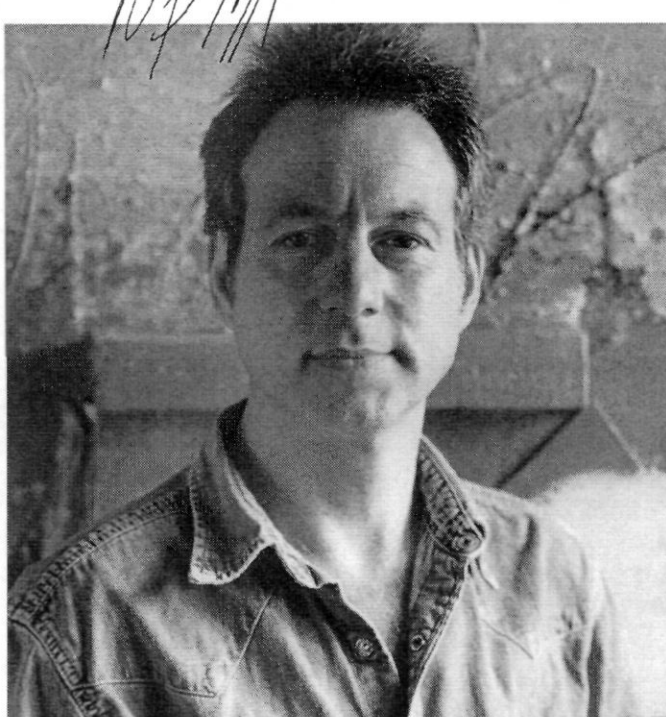
Josep Serra

I si parlo d'art?

No sé si aquests mots que escric arribaran gaire lluny, només voldria, i ho dic amb tota humilitat, que arribessin a aquells que els vulguin recollir. Quan, la revista *fonts*, em va demanar que escrivís sobre art, vaig pensar: Déu meu, què puc dir que no s'hagi dit abans, ja que "doctors té l'església"? Però vaig ser valent o inconscient, ja que per a un artista haver de parlar del seu ofici resulta molt difícil. Per cert, artista o pintor? Hem de parlar del que fem o ja ho faran els altres?, vull dir els espectadors, els crítics, els intel·lectuals.

Hi ha artistes que han canalitzat tota la seva energia per crear, investigar, endinsar-se en el seu

**Després de molts anys,
encara em pregunto per l'atractiu
d'investigar amb un color i de
descobrir-ne de nous, cercar formes que
ningú ha imaginat o que tinc en el meu
subconscient i que, per algun
estrany misteri he trobat fondejant
en el meu interior**

món, en la seva pròpia realitat, viure l'art a flor de pell, aprofundir en l'origen dels conceptes i anar més lluny en el futur.

Altres artistes, després d'hores de feina en el taller, amb dubtes i reflexions, necessiten expressar per mitjà de la paraula escrita, què pensen del que fan, dels dubtes que tenen, de les angoixes, potser podríem dir que busquen una pedagogia del seu art. Només per a citar dos dels artistes més grans del Renaixement, Miquel Àngel, havia escrit poesia i sobre art; Leonardo da Vinci, també, fins i tot va escriure tractats sobre art. Al cap i a la fi, l'important és que l'art arri-

bi a l'espectador i a tota la societat.

Us imagineu un món sense art, viure sense art? Jo, no. Els nostres avantpassats prehistòrics, van descobrir un mitjà d'expressió en el qual van desenvolupar tot un món de màgia i imaginació, que ens transmeten tot el seu univers real i mental.

Encara, avui, algú es pregunta per a què serveix l'art, la filosofia o la literatura? Segurament que per a comunicar-nos, per a fer-nos preguntes, perquè els dubtes fan pensar i al mateix temps que pensem, evolucionem. I és clar, que arribarà un moment en què plantejarem preguntes sobre la bellesa de l'art,

He triat aquest quadre, titulat "Taula" perquè és un dels primers de la sèrie en relleus que vaig iniciar fa un temps. Hi ha diversos elements que es poden trobar en una taula del meu taller, o sigui una peça de ceràmica, uns coberts i fustes. Com veieu el quadre està tractat amb textures i relleus, on el blau és el color predominant, ordenat de manera que tots els elements estan al voltant de la peça de ceràmica que ocupa l'espai central.

sobre l'estètica i l'ètica, sobre la sensibilitat que es requereix per a poder fer una obra d'art. I aquest seria un punt culminant per determinar quan una obra es pot considerar una "obra d'art", misteri.

Podria parlar de la meua realitat, què sento i per què tinc la necessitat de plantejar-me qüestions quan em planto al davant d'una peça en blanc, l'espai i la necessitat de crear. No em pregunto el per què de tot plegat, ja que després de molts anys, encara m'ho pregunto jo. L'atractiu d'investigar amb un color i de descobrir-ne de nous, cercar formes que ningú ha imaginat o que tinc en el

meu subconscient i que, per algun estrany misteri, he trobat fondejant en el meu interior. I que, més tard, després de dubtes i de seleccions, ofereixo, mostrant-ho en una galeria o en el taller, aportant quelcom a la societat. Pot ser un acte de reconstrucció interna que busca trobar un equilibri dins un caos que anhela, al seu torn, de trobar un espai en el món exterior amb els meus propis paràmetres: cercar noves textures, nous volums amb elements quotidians, transformats i manipulats, i apropar-me a l'espectador i provocar-li emocions, sensacions, fer-li sentir que una forma, un color, poden

donar sentit al món intern de cada ésser humà. Un procés que s'ha repetit multitud de vegades des d'aquell artista que fa milers d'anys impregnava amb pigments de la naturalesa el seu univers intern i la seva realitat en les parets de les caveres on vivia, fins arribar als nostres dies, interpretant un altre univers i una altra realitat. Tant de bo no perdem mai l'instint creatiu d'aquells avantpassats perquè ens ajudarà a ser més humans i ser més lliures en un nou univers i una nova realitat, en un nou futur.

Josep Serra, octubre de 2004